

Demokraten.

Organ for det socialdemokratiske Arbejderparti.

Frihed!

Lighed!

Broderskab!

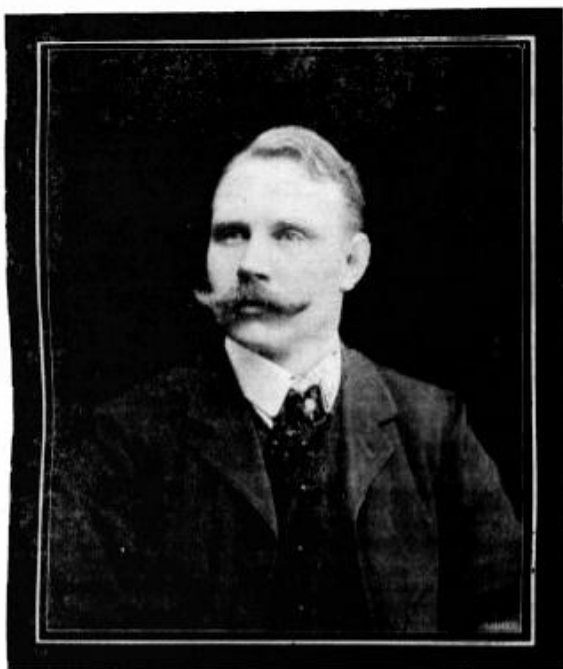
Numer 209.

Abonnement: Indenfor 20 Øre ugentlig,
Udenfor 25 Øre ugentlig.

Søndag den 3. August 1913.

Annøen: 15 Øre pr. Linje, 3. Side 20 Øre.
Oversættelse (1. Side) og Indtægt 25 Øre.

30. Hæftning.

Peter Sabroe.

En Gaardmands hyldest til Sabroe.

Vejgaardens Have paa Taasinge.
Paa Trappen holdt Sabroe sit sidste Foredrag.

Vejgaardens Have paa Taasinge.
Paa Trappen holdt Sabroe sit sidste Foredrag.

Demokraten

Søndag den 3. August 1913

En Gaardmands Hyldest til Sabroe.

Da Sabroe forrige Fredag holdt sit sidste Foredrag i Vejlegaardens Have paa Taasinge, holdt Gaardens Ejer, Søren Lolk, til vor Partifælle følgende Velkomsttale, som vi gengiver efter Talerens Manuskript:

„Et Velkommen til Sabroe paa Vejlegaarden den 25. Juli 1913.

Velkommen til alle! For et Par Aar siden overværede jeg i Svendborg Frelsens Hærs Modtagelsesfest for General Booths Datter. Jeg husker, den engelske Dame begyndte sin Tale saaledes: It seems to me that yours face's is closet. How can I open my Bosom for you: „Det synes mig, som Eders Ansigt er tillukkede, hvorledes skal jeg da kunne aabne mit Hjærte for Eder? Jeg ønsker, at

Sabroe ikke maa faa det Indtryk af os, som er kommen for at høre ham.

Det er vel et Par Aar, siden jeg første Gang havde den Glæde at høre Folketaleren P. Sabroe. Det havde for mig et vist religiøst Præg. Omkring ved 8-Tiden samledes paa Torvet en Forsamling paa mere end 2000 Mennesker, og midt i denne Skare traadte Sabroe op i en Vogn og fængslede os ved sin Tales Glød i mere end 2 Timer.

Sabroes Tale gik ud paa at ud-dybe Kammeratskabsfølelsen, saa den ene Kammerat tager sig af den anden og ikke tillader, at en svag Kammerat ødelægger sig aandeligt som legemligt paa Værtshuset og — at det skal blive Arbejderstandens Ære, at den vil holde sig for god til at nedvær-

Da Sabroe forrige Fredag holdt sit sidste Foredrag i Vejlegaardens Have paa Taasinge, holdt Gaardens Ejer, Søren Lolk, til vor Partifælle følgende Velkomsttale, som vi gengiver efter Talerens Manuskript:

„Et Velkommen til Sabroe paa Vejlegaarden den 25. Juli 1913.

Velkommen til alle ! For et Par Aar siden overværede jeg i Svendborg Frelsens Hærs Modtagelsesfest for General Booths Datter. Jeg husker, den engelske Dame begyndte sin Tale saaledes: It seems to me that yours face's is closet. How can I open my Bosom for you: „Det synes mig, som Eders Ansigt er tillukkede, hvorledes skal jeg da kunne aabne mit Hjærte for Eder ? Jeg ønsker, at Sabroe ikke maa faa det Indtryk af os, som er kommen for at høre ham.

Det er vel et Par Aar, siden jeg første Gang havde den Glæde at høre Folketaleren P. Sabroe. Det havde for mig et vist religiøst Præg. Omkring ved 8-Tiden samledes paa Torvet en Forsamling paa mere end 2000 Mennesker, og midt i denne Skare traadte Sabroe op i en Vogn og fængslede os ved sin Tales Glød i mere end 2 Timer.

Sabroes Tale gik ud paa at ud-dybe Kammeratskabsfølelsen, saa den ene Kammerat tager sig af den anden og ikke tillader, at en svag Kammerat ødelægger sig aandeligt som legemligt paa Værtshuset og — at det skal blive Arbejderstandens Ære, at den vil holde sig for god til at nedvær-

dige sig til Brug af Spiritus. Lad det kun blive Arbejdernes Ære at gaa foran her.

Der laa Templet, Kirken, højt over os med sine indviede Mure, hvor der om Søndagen øves Cere- monier og tales for tomme Bænke (Kirken som Helhed), men under Kir- ken paa det lave Torv stod Mæng- den og lagde sit Øre til en Røst, der taler om Ansvarret for Broderen, og paa en saadan Maade, at det ikke bliver saa let at skyde det fra sig.

Det religiøse Liv har mange Iklæd- ninger. Lad mig da hilse denne Mand velkommen med en religiøs Vending: Jeg føler, der i Dag ve- derfares mit Hus en stor Ære ved at Sabroe skal tale til os fra min Trappe.

Mange synes maaske, at Sabroe farer for haardt frem og derved be- gaar Uretfærdighed. Derom skal jeg ikke dømme. Men jeg synes, det und- skylder meget, om det er Hjærtet, der driver Manden.

Mon ikke det ny og mærkelige ved Sabroe er dette: Han handler ganske efter sit Hjærte, men vi andre mere efter Forstand og Beregning. Derved bliver P. Sabroe denne mærkelige ny Fremtoning, som Folk studser over og skimler sammen om. Det er det hand- lende Hjærte, vi ikke ret begriber.

Saaledes er det før sket i Histo- rien.

dige sig til Brug af Spiritus. Lad det kun blive Arbejdernes Ære at gaa foran her.

Der laa Templet, Kirken, højt over os med sine indviede Mure, hvor der om Søndagen øves Cere- monier og tales for tomme Bænke (Kirken som Helhed), men under Kir- ken paa det lave Torv stod Mæng- den og lagde sit Øre til en Røst, der taler om Ansvarret for Broderen, og paa en saadan Maade, at det ikke bliver saa let skyde det fra sig.

Det religiøse Liv har mange Iklæd- ninger. Lad mig da hilse denne Mand velkommen med en religiøs Vending: Jeg føler, der i Dag ve- derfares mit Hus en stor Ære ved at Sabroe skal tale til os fra min Trappe.

Mange synes maaske, at Sabroe farer for haardt frem og derved be- gaar Uretfærdighed. Derom skal jeg ikke dømme. Men jeg synes, det und- skylder meget, om det er Hjærtet, der driver Manden.

Mon ikke det ny og mærkelige ved Sabroe er dette: Han handler ganske efter sit Hjærte, men vi andre mere efter Forstand og Beregning. Derved bliver P. Sabroe denne mærkelige ny Fremtoning, som Folk studser over og stimler sammen om. Det er det hand- lende Hjærte, vi ikke ret begriber.

Saaledes er det før sket i Histo- rien.

Lad mig fortælle dette Træk. Jeg havde glædet mig til at skulle hente Sabroe i min Vogn og rigtig opleve ham en halv Dag, men allerede i Gaar begyndte Telefonen: „Kan vi køre med, naar du skal hente Sabroe?“ og paa samme Maade har det fortsat i Dag. Da forstod jeg, at Sabroe er alles, og det vilde være egoistisk af mig at ville have ham ene en halv Dag.

Jeg har haft under Overvejelse, om jeg ikke skulde anskaffe mig den røde Fane og hejser den til Ære for Sabroe; men jeg har ladet det være og sat Dannebrog i Stedet som Symbol paa, at han er alles, og det er som en af Danmarks ædle sønner, jeg vil have vi skal hilse ham.“

Søren Lolk.

Lad mig fortælle dette Træk. Jeg havde glædet mig til at skulle hente Sabroe i min Vogn og rigtig opleve ham en halv Dag, men allerede i Gaar begyndte Telefonen: „Kan vi køre med, naar du skal hente Sabroe?“ og paa samme Maade har det fortsat i Dag. Da forstod jeg, at Sabroe er alles, og det vilde være egoistisk af mig at ville have ham ene en halv Dag.

Jeg har haft under Overvejelse, om jeg ikke skulde anskaffe mig den røde Fane og hejser den til Ære for Sabroe; men jeg har ladet det være og sat Dannebrog i Stedet som Symbol paa, at han er alles, og det er som en af Danmarks ædle sønner, jeg vil have vi skal hilse ham.“

Søren Lolk.

Ikke saa fuldkomment fik jeg sagt ovenstaaende, men vi fik ham dog modtaget saaledes, at han flere Gange udbrød: „Næste Gang tager jeg min Kone med“, og det skulde have været om 14 Dage, han vilde have taget en Skanse mere paa Thorseng.

Hans Minde bliver os alle et lønligt Kildespring til Daad for de, som trænger.

Daad og Død om saa det gælder — var det sidste, vi i Fredags Aftes sang i Haven.

S. L.

Ikke saa fuldkomment fik jeg sagt ovenstaaende, men vi fik ham dog modtaget saaledes, at han flere Gange udbrød: „Næste Gang tager jeg min Kone med“, og det skulde have været om 14 dage, han vilde have taget en Skanse mere paa Thorseng.

Hans Minde bliver os alle et lønligt Kildespring til Daad for de, som trænger.

Daad og Død om saa det gælder - var det sidste, vi i Fredags Aftes sang i Haven.

S. L.